
AtmArpaNastutiH

——
आत्मार्पणस्तुतिः

——
Document Information

Text title : AtmArpaNastuti by Shrimad Appayya Dixita

File name : AtmArpaNastuti.itx

Category : shiva, appayya-dIkShita

Location : doc_shiva

Author : Appayya Dikshita

Transliterated by : shaivam.org Corrected further

Proofread by : Rajani Arjun Shankar rajani_arjun at yahoo.com

Description-comments : From stotrArNavaH 06-34

Source : ParAsharasamhita Hanumachcharitra Vol 2 pages 10-12

Acknowledge-Permission: <http://shaivam.org>

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : [sanskrit at cheerful dot c om](mailto:sanskrit@cheerfuldotcom)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 11, 2024

sanskritdocuments.org

आत्मार्पणस्तुतिः

श्रीमदध्याय्य दीक्षित विरचिता

कस्ते बोद्धुं प्रभवति परे देवदेव प्रभावं
यस्मादित्यं विविधरचना सृष्टिरेषा अबूव ।
भक्तिग्राह्यस्त्वमिह तदपि त्वामहं भक्तिमात्रात्
स्तोतुं वाञ्छाम्यतिमहद्विदं साहसं मे सहस्व ॥ १ ॥

क्षित्यादिनाभवयवतां निश्चितं जन्म तावत्
तत्रास्त्येव क्वयन कलितं कर्त्रधिष्ठानहीनम् ।
नाधिष्ठातुं प्रभवति जडो नाप्यनीशश्च भावः
तस्मादाद्यस्त्वमसि जगतां नाथ जने विधाता ॥ २ ॥

छन्दं मित्रं वरुणामनिलं पुनरञ्जं विष्णुभीशं var पद्मञ्जं
प्राहुस्ते ते परमशिव ते मायया मोहितास्त्वाम् ।
अेतैः साकं सकलमपि यच्छक्तिवेशे समामं var अेतैस्सार्धं
स त्वं देवः श्रुतिषु विदितः शम्भुरित्यादिदेवः ॥ ३ ॥

आनन्दाद्यैः क्वपि य धनीभावमास्थायरूपं var आनन्दाब्धेः
शक्त्या सार्धं परममुमया शाश्वतं भोगमृच्छन् । भोगमिच्छन्
अध्यातीते शुचिद्विवसङ्कोटिदीप्ते कपर्दिन् var दीपे
आद्यैः स्थाने विहरसि सदा सेव्यमानो गणेशैः ॥ ४ ॥

त्वं वेदान्तैः प्रथितमहिमा गीयसे विश्वनेतः var विविधमहिमा
त्वं विप्राद्यैर्वरद निभिलैस्त्रिजयसे कर्मभिः स्वैः ।
त्वं दृष्टानुश्रविकविषयानन्दमात्रावितृष्णै-
रन्तर्ग्रन्थिप्रविलयकृते चिन्त्यसे योगिवृन्दैः ॥ ५ ॥

ध्यायन्तस्त्वां कतिचन भवं द्रुस्तरे निस्तरन्ति
त्वत्पादाब्जं विधिवदितरे नित्यमाराधयन्तः ।

अन्ये वार्णाश्रमविधिरताः पालयन्तस्त्वदाज्ञां
सर्वं ह्रित्वा भवजलनिधौ देव मज्जामि घोरे ॥ ६ ॥

variation भवजलनिधावेध
उत्पद्यापि स्मरुदर मडत्युत्तमानां कुलेऽस्मिन्
आस्वाधे त्वन्मडिमज्जलघेरप्यलं शीकराणून् ।
त्वत्पादार्थाविमुभलुदयश्चापलादिन्द्रियाणां
व्यग्रस्तुच्छेष्यललं जननं व्यर्थयाभ्येष पापः ॥ ७ ॥

अर्कद्रोणप्रभृतिकुसुमैरर्थनं ते विधेयं
प्राप्यं तेन स्मरुदर इलं भोक्षसाम्राजयलक्ष्मीः ।
अेतज्जनन्नपि शिव शिव व्यर्थयन्कालमात्मन्
आत्मद्रोडी करणविवशो भूयसाधः पतामि ॥ ८ ॥

किं वा कुर्वे विषमविषयस्वैरिणा वैरिणां
भङ्गः स्वामिन् वपुषि लुदयग्रन्थिना सार्धमस्मिन् ।
उक्षणां दर्पज्वरभरजुषा साकमेकत्र भङ्गः
श्राम्यन्वत्सः स्मरुदर युगे धावता किं करोतु ॥ ९ ॥

नालं रोद्धुं करणानिययं दुर्नयं पारयामि
स्मारं स्मारं जनिपथरुजं नाथ सीदामि लीत्या ।
किं वा कुर्वे किमुचितमिलं क्वाधे गच्छामि लन्त
त्वत्पादाब्जप्रपतनभृते नैव पश्याभ्युपायम् ॥ १० ॥

उल्लङ्घ्याज्ञामुदुपतिकलायूड ते विश्ववन्ध
त्यक्तारारः पशुवदधुना मुक्तलज्जश्चरामि ।
अेवं नानाविधभवततिप्राप्तदीर्घापरधः
क्लेशाम्भोधिं कथमडभृते त्वत्प्रसदात्तरेयम् ॥ ११ ॥

क्षाम्यस्येव त्वमिलं करुणासागरः कृत्स्नमागः
संसारोत्थं गिरिश सभयप्रार्थनादैन्धमात्रात् ।
यद्यप्येवं प्रतिकलमलं व्यक्तमागःसलसं
कुर्वन् भूर्धः कथमिव तथा निस्त्रापः प्रार्थयेयम् ॥ १२ ॥

सर्वं क्षेभुं प्रभवति जनः संसृतिप्राप्तमागः
येतः श्वासाप्रशमसमये त्वत्पादाब्जे निधाय ।
तस्मिन्काले यद्वि मम मनो नाथ दोषत्रयार्तं

प्रज्ञाहीनं पुरुर भवेत् तत्कथं मे घटेत ॥ १३ ॥

प्राणोत्कान्तिव्यतिकरदलत्सन्धिबन्धे शरीरे

प्रेमावेशप्रसरदमिताकन्दिते बन्धुवर्गे ।

अन्तः प्रज्ञामपि शिव भजन्नन्तरायैरनन्तैः

आविद्धोऽहं त्वयि कथमिमामर्पयिष्यामि बुद्धिम् ॥ १४ ॥

अद्वैव त्वत्पदनविनयोरर्पयाम्यन्तरात्मन्

आत्मानं मे सः परिकरैरद्रिकन्याधिनाथ ।

नाहं बोद्धुं शिव तव पदं न क्रिया योग्ययाः

कर्तुं शक्नोम्यनितरगतिः केवलं त्वां प्रपद्ये ॥ १५ ॥

यः स्रष्टारं निभिलजगतां निर्भमे पूर्वमीशः

तस्मै वेदानदित सकलान् यश्च साकं पुराणैः ।

तं त्वामाद्यं गुरुमहमसावात्मबुद्धिप्रकाशं

संसारार्तः शरणाग्रधुना पार्वतीशं प्रपद्ये ॥ १६ ॥

ब्रह्मादीन् यः स्मरुतः पशून्भोऽप्यश्वेन बद्ध्वा

सर्वानेकश्चिद्विदधिकः कारयित्वाऽऽत्मकृत्यम् ।

यश्चैतेषु स्वपदशरणांन्विधया भोगयित्वा

सान्द्रानन्दं गमयति परं धाम तं त्वां प्रपद्ये ॥ १७ ॥

भक्ताग्र्याणां कथमपि परैर्योऽयिङ्कित्स्याममर्त्यैः

संसारार्थ्यां शमयति रुजं स्वात्मबोधौषधेन ।

तं सर्वाधीश्वर भवमहादीर्घतीप्रामयेन

क्लिष्टोऽहं त्वां वरद शरणं यामि संसारवैधम् ॥ १८ ॥

ध्यातो यत्नाद्विजितकरणैर्योगिभिर्यो विमुक्त्यै (विभृग्यः)

तेभ्यः प्राणोत्कमणसमये संनिधायात्मनैव ।

तद्व्यायष्टे भवभयहरे तारकं ब्रह्म देवः

तं सेवेऽहं गिरिश सततं ब्रह्मविद्यागुरुं त्वाम् ॥ १९ ॥

दासोऽस्मीति त्वयि शिव मया नित्यसिद्धं निवेद्यं

जानास्येतत् त्वमपि यदहं निर्गतिः संभ्रमामि ।

नास्त्येवान्यन्मम किमपि ते नाथ विज्ञापनीयं

कारुण्यान्मे शरणावरणं दीनवृत्तेर्गुडाण ॥ २० ॥

ब्रह्मोपेन्द्रप्रभृतिभिरपि स्वेप्सितप्रार्थनाय
स्वामिन्नग्रे चिरमवसरस्तोषयद्भिः प्रतीक्ष्यः ।
द्रागेव त्वां यद्विह शरणां प्रार्थये कीटकल्पः
तद्विश्वाधीश्वर तव कृपामेव विश्वस्य दीने ॥ २१ ॥

कर्मज्ञानप्रययमपिलं दृष्टरं नाथ पश्यन्
पापासक्तं लृद्यमपि यापारयन्सन्निरोद्धुम् ।
संसारान्धे पुरुर मउत्यन्धकूपे विषीदन्
उस्तालम्भप्रपतनमिदं प्राप्य ते निर्भयोऽस्मि ॥ २२ ॥

त्वामेवैकं उतजनिपथे पान्थमस्मिन्प्रपद्ये
मत्वा जन्मप्रययजलघेः भिष्यतः पारशून्यात् ।
यत्ते धन्याः सुरवर मुभं दक्षिणां संश्रयन्ति
द्विलष्टे धोरे चिरमिह भवे तेन मां पाहि नित्यम् ॥ २३ ॥

येकोऽसि त्वं शिव जनिमतामीश्वरो बन्धमुक्त्योः
क्लेशाङ्गारावलिषु लुहतः का गतिस्त्वां विना मे ।
तस्मादस्मिन्निह पशुपते घोरजन्मप्रवाले
पिन्नं दैन्याकरमतिभयं मां भजस्व प्रपन्नम् ॥ २४ ॥

यो देवानां प्रथममशुभद्रावको भक्तिभाञ्जो
पूर्वं विश्वाधिक शतधृतिं जायमानं मदर्षिः ।
दृष्ट्यापश्यत्सकलजगतीसृष्टिसामर्थ्यदात्र्या
स त्वं ग्रन्थिप्रविलयकृते विधया योजयास्मान् ॥ २५ ॥

यथाकाशं शुभद मनुजाश्वर्भवद्रेष्टयेयुः
दुःखस्यान्तं तदपि पुरुषस्त्वामविज्ञाय नैति ।
विज्ञानं य त्वयि शिव ऋते त्वत्प्रसादान्न लभ्यं
तद्दुःभार्तः कमिह शरणां यामि देवं त्वदन्यम् ॥ २६ ॥

किं गूढार्थैरकृतकवयोगुम्फुनैः किं पुराणैः
तन्त्राद्यैर्वा पुरुषमतिभिर्दुर्निर्गुणैकमत्यैः ।
किं वा शास्त्रैरकलकलोल्लासामात्रप्रधानैः
विधा विधैश्चर कृतधियां डेवलं त्वत्प्रसादात् ॥ २७ ॥

पापिष्टोऽलं विषययपलः सन्ततद्रोडशाली var सन्ततं द्रोडशाली
कार्पाण्यैकस्थिरनिवसतिः पुण्यगन्धानभिज्ञः ।

यथाप्येवं तदपि शरणं त्वत्पदाब्जं प्रपन्नं
नैनं दीनं स्मरन्तु तवोपेक्षितुं नाथ युक्तम् ॥ २८ ॥

आलोख्यैवं यद्वि मयि भवान् नाथ द्रोघाननन्तान्
अस्मत्पादाश्रयणपदवीं नार्हतीति क्षिपेन्माम् ।
अधैवेमं शरणविरडाद्भिद्भिः भीत्यैव नष्टं
ग्रामो गृह्णात्यखिततनयं किं नु मात्रा निरस्तम् ॥ २९ ॥

क्षन्तव्यं वा निष्पिलमपि मे भूतभावि व्यलीकं
दुर्व्यापारप्रवणमथवा शिक्षणीयं मनो मे ।
न त्वेवार्थ्या निरतिशयया त्वत्पदाब्जं प्रपन्नं
त्वद्विच्यस्तापिलभरममुं युक्तमीश प्रडातुम् ॥ ३० ॥

सर्वज्ञस्त्वं निरवधिकृपासागरः पूर्णशक्तिः
कस्मादेनं न गणयसि मामापदब्धौ निमग्नम् ।
अेकं पापात्मकमपि रुजा सर्वतोऽत्यन्तदीनं
जन्तुं यद्युद्धरसि शिव कस्तावतातिप्रसङ्गः ॥ ३१ ॥

अत्यन्तार्तिव्यथितमगतिं देव मामुद्धरेति
क्षुण्णो मार्गस्तव शिव पुरा केन वाऽनाथनाथ ।
कामालम्बे भत तदधिकं प्रार्थनारीतिमन्यां
त्रायस्वैनं सापदि कृपया वस्तुतत्त्वं विचिन्त्य ॥ ३२ ॥

अेतावन्तं भ्रमणनिययं प्रापितोऽयं वराकः
श्रान्तः स्वामिन्नगतिरधुना मोयनीयस्त्वयाडम् ।
कृत्याकृत्यव्यपगतमतिर्दीनशाभामृगोऽयं
संताड्यैनं दशनविवृतिं पश्यतस्ते कुलं किम् ॥ ३३ ॥

माता तातः सुतः एति समाबध्य मां मोडपाशै-
रापात्यैवं भवजलनिधौ हा किमीश त्वयाऽऽसम् ।
अेतावन्तं समयमियतीमार्तिमापादितेऽस्मिन्
कल्याणी ते किमिति न कृपा कापि मे भाग्यरेषा ॥ ३४ ॥

भुङ्क्ते गुप्तं भत सुप्रनिधिं तात साधारणं त्वं
भिक्षावृत्तिं परमभिनयन्मायया मां विभज्य ।
मर्यादायाः सकलजगतां नाथकः स्थापकस्त्वं
युक्तं किं तद्दद विभजनं योजयस्वात्मना माम् ॥ ३५ ॥

न त्वा जन्मप्रलयजलघेरुद्धराभीति येद्धीः
 आस्तां तन्मे भवतु य जनिर्यत्र कुत्रापि जातौ ।
 त्वद्भक्तानामनितरसुप्तैः पादधूलीकिशोरैः
 आरब्धं मे भवतु भगवन् भावि सर्वं शरीरम् ॥ ३६ ॥

कीटा नागास्तरव धृति वा किं न सन्ति स्थलेषु
 त्वत्पादाभोरुपपरिमलोद्गाढिमन्धानिलेषु ।
 तेष्वेकं वा सृज पुनरिमं नाथ दीनार्त्तिहारिन्
 आतोषान्मां भृश भवमडाङ्गारनधां लुठन्तम् ॥ ३७ ॥

काले कण्ठस्फुरदसुकलावेशसत्तावलोक-
 व्याग्रीदग्रव्यसनिसकलस्निग्धरुद्धोपकण्ठे ।
 अन्तस्तोदैरवधिरडितामार्तिभापधमानो-
 ऽप्यडिघ्नद्वन्द्वे तव निविशतामन्तरात्मन् ममात्मा ॥ ३८ ॥

अन्तर्भाष्याकुलितनयनानन्तरङ्गानपश्यन्
 अग्रे घोषं रुदितभ्रुलं कातराणामश्रुण्वन् ।
 अत्युत्थान्तिश्रममगाणयन् अन्तकाले कपर्दिन्
 अङ्घ्रिद्वन्द्वे तव निविशतामन्तरात्मन् ममात्मा ॥ ३९ ॥

थारुस्मेराननसरसिजं चन्द्ररेभावतंसं
 कुल्लन्मल्लीकुसुमकलिकाद्यामसौभाग्ययोरम् ।
 अन्तःपश्याभ्ययलसुतया रत्नपीठे निषण्णं
 लोकातीतं सततशिवदं रूपमप्राकृतं ते ॥ ४० ॥

स्वप्ने वापि स्वरसविकसद्विव्यपङ्कुरुडाभं
 पश्येयं किं तव पशुपते पादयुग्मं कदाचित् ।
 क्वालं पापः क्व तव थरणालोकभाग्यं तथापि
 प्रत्याशां मे घटयति पुनर्विश्रुता तेऽनुकम्पा ॥ ४१ ॥

भिक्षावृत्तिं थर पितृवने भूतसङ्घैर्भ्रमेदं
 विज्ञातं ते थरितमभिलं विप्रलिप्तोः कपालिन् ।
 आवैकुण्ठद्रुडिणामभिलप्राणिनामीश्वरस्त्वं
 नाथ स्वप्नेऽप्यलमिड न ते पादपद्मं त्यजामि ॥ ४२ ॥

आलेपनं भसितभावसथः श्मशानं

अस्थीनि ते सततमाभरणानि सन्तु ।
निहोतुमीश सकलश्रुतिपारसिद्धं
शैश्वर्यमम्बुजभवोऽपि य न क्षमस्ते ॥ ४३ ॥

विविधमपि गुणौघं वेद्यन्त्यर्थवादाः
परिमितविभवानां पामराणां सुराणाम् ।
तनुछिमकरमौले तावता त्वत्परत्वे
कति कति जगदीशाः कल्पिता नो भवेयुः ॥ ४४ ॥

विडर पितृवने वा विश्वपारे पुरे वा
रजतगिरितटे वा रत्नसानुस्थले वा ।
दिश भवद्गुणकण्ठं देहि मे भृत्यभावं
परमशिव तव श्रीपादुकावाडकानाम् ॥ ४५ ॥

बलमबलममीषां बलबजानां विचिन्त्यं
कथमपि शिव कालक्षेपमात्रप्रधानैः ।
निम्बिलमपि रडस्थं नाथ निष्कृष्य साक्षात्
सरसिजभवमुष्यैः साधितं नः प्रमाणम् ॥ ४६ ॥

न किञ्चिन्नेऽतः समभिलषणीयं त्रिभुवने
सुभं वा दुःभं वा मम भवतु यद्भावि भगवन् ।
समुन्मीलत्पाथोरुलकुडरसौभाग्यमुषिते
पदद्भ्रजे येतः परिययमुपेयान्मम सदा ॥ ४७ ॥

उदरभरणमात्रं साध्यमुद्दिश्य नीये-
ष्वसद्गुपनिबद्धामाडितोरिच्छिष्टभावाम् ।
अडमिल नुतिभङ्गीमर्पयित्वोपलारं
तव यरणसरोजे तात जतोऽपराधी ॥ ४८ ॥

सर्वं सदाशिव सडस्व ममापराधं
मग्नं समुद्धर मलयमुमापदब्धौ ।
सर्वात्मना तव पदाम्बुजमेव दीनः
स्वामिन्ननन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ ४९ ॥

आत्मार्पणस्तुतिरियं भगवन्निबद्धा
यथायनन्यमनसा न मया तथापि ।
वायापि डेवलमयं शरणं वृणीते

दीनो वराड षति रक्ष कृपानिधे माम् ॥ ५० ॥

षति श्रीमदप्पय्यदीक्षितेन्द्राणां कृतिष्वन्यतमा आत्मार्पणस्तुतिः सम्पूर्णा ।

Proofread by Rajani Arjun Shankar rajani_arjun at yahoo.com

——
AtmArpaNastutiH

pdf was typeset on June 11, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

